

SLOVENSKÁ
FILHARMÓNIA

ABONENTNÝ
CYKLUS

DE

26. 02. 2026 | štvrtok | D4
Koncertná sieň SF | 19.00

77. KONCERTNÁ SEZÓNA

SLOVENSKÁ FILHARMÓNIA
SLOVENSKÝ FILHARMONICKÝ ZBOR
DANIEL RAISKIN *dirigent*
PETRA TORKOŠOVÁ *zbormajsterka*
ALEXANDRA CONUNOVA *husle*

Modest Petrovič Musorgskij (1839 – 1881)
Noc na Lysej hore, fantázia pre orchester 12'

Aram Chačaturian (1903 – 1978)
Koncert pre husle a orchester d mol, op. 46 38'
Allegro con fermezza
Andante sostenuto
Allegro vivace

Antonín Dvořák (1841 – 1904)
Symfonické variácie, op. 78 22'

Alexander Porfirievič Borodin (1833 – 1887)
Polovecké tance z 2. dejstva opery Knieža Igor 12'

„Aby bolo jasné ... nikdy ho nezačnem prerábať; nech má akékoľvek nedostatky, musí s nimi existovať, ak vôbec existovať má,“ so sebavedomím vyhlásil **Modest Petrovič Musorgskij** na margo svojho mladického diela **Noc na Lysej hore, fantázia pre orchester**. Orchesterálna fantázia či hudobný obraz, ako ho sám autor nazýval, však napokon prešla mnohými úpravami, najmä pre ostrú kritiku zo strany jeho mentora Milija Balakireva. S úspechom sa nestretla ani Musorgského snaha začleniť niektoré časti do opery *Mlada*, spoločného diela Mocnej hŕstky či neskoršej nedokončenej opery *Soročinský jarmok*. Napriek všetkým snahám sa za svojho života uvedenia *Noci na Lysej hore* autor nedožil. Podrobnosti vzniku diela sú pomerne nejasné, predchádzalo mu niekoľko pokusov o pretavenie čarodejníckej tematiky do opernej podoby, pravdepodobne inšpirovaných Gogolovými poviedkami. Isté však je, že skladba vznikla v priebehu dvanástich dní v roku 1867 a dokončil ju v predvečer svätajánskej noci (sic!). „Svätajánsku noc na Lysej hore som napísal veľmi rýchlo, priamo do partitúry, bez náčrtov a dokončil som ju za dvanásť dní, chvalabohu... Niečo vo mne vrelo, vôbec som nevedel, čo sa so mnou deje...“, napísal neskôr v liste priateľovi Vladimírovi Nikolskému a v prípade uvedenia diela si želal aj oboznámenie divákov s jeho programom: „Ak ma pamäť neklame, čarodejnice sa zvykli zhromažďovať na tejto hore (na Lysej hore), klebetiť a čakať na svojho vodcu Černoboga. Po jeho príchode vytvoria kruh okolo trónu, na ktorom sedí vodca v podobe kozy, a oslavujú ho. Keď diabla čarodejnice svojimi chválami dostatočne rozvášnia, dá pokyn k sabatu a potom si vyberie čarodejnice, ktoré sa mu najviac zapáčili. Toto som teda spracoval...“ Po Musorgského smrti sa diela, resp. jeho viacerých verzií, ujal jeho priateľ Nikolaj Rimskij-Korsakov. Konzervatívnejší aranžmán a miernejšia orchestrácia síce zachovávaljú pôvodnú energiu, ale značne zmierňujú démonickú zvukovosť pôvodného diela. Odstránil aj odvážnu paródiu na ruský pravoslávny spev, ktorú by Musorgského súčasníci okamžite spoznali a dychberúci divoký záver Rimskij-Korsakov nahradil pokojným, lyrickým obrazom kostolných zvonov, ktoré spolu s úsvitom zlomia diablovu moc a rozoženú démonickú bytosť. V tejto podobe sa dielo po prvýkrát dostalo k medzinárodnému publiku, keď ho Rimskij-Korsakov dirigoval na koncerte na Svetovej výstave v Paríži v roku 1887. Pôvodná verzia z roku 1867 sa dočkala publikovania a uvedenia až v roku 1968.

Podobne vášnivá ako Musorgského hudba je aj tvorba **Arama Chačaturiana**, no počas jeho života sa jeho hudbe dostalo rovnakej pozornosti ako dielam Prokofieva či Šostakoviča. Okrem iného aj vďaka jeho častému pôsobeniu na poste dirigenta. Chačaturian sa narodil v súčasnom hlavnom meste Gruzínska Tbilisi arménskym rodičom. Vášnivý naturel jeho hudby v sebe nezaprie folklórnu hudbu Arménska, Gruzínska či Azerbajdžanu, v ktorých vyrastal a aj zbieral nápevy. Spočiatku to na ka-

riéru skladateľa a dirigenta nevyzeralo, ako dieťa nezískal žiadne formálne hudobné vzdelanie. K štúdiu hudby sa dostal až v roku 1921, keď sa presťahoval do Moskvy. Napriek nedostatku hudobného vzdelania ho najprv prijali na prestížny Gnessinov inštitút, kde tri roky študoval hru na violončelo a následne kompozíciu. V štúdiách pokračoval na moskovskom konzervatóriu, ktoré ukončil v roku 1934 prácou v podobe jeho prvej symfónie spájajúcej klasickú štruktúru s materiálom arménskej hudby. O dva roky neskôr získal uznanie klavírnym koncertom, po ktorom nasledoval balet *Gajané* a v roku 1940 **Koncert pre husle a orchester d mol, op. 46**, ktorý vznikol v poryve náhlej inšpirácie. *„Bolo to ako písať hudbu na vlne šťastia. Celé moje bytie bolo naplnené šťastím, lebo som očakával narodenie syna. A tento pocit, táto láska k životu, sa preniesla aj do hudby.“*

Dielo venoval svojmu kolegovi, hviezdnemu huslistovi Davidovi Ojstrachovi, ktorý ho premiéroval v novembri 1940. Ešte dlho po premiére bol Chačaturian nadšený, že si umelec Ojstrachovho kalibru napísal vlastnú kadenciu, úplne odlišnú od jeho pôvodnej, a v liste mu za ňu vzdáva veľký hold: *„Podľa mňa, keby sa ti môj koncert nepáčil, nenapísal by si k nemu takú úžasnú kadenciu. Považujem ju za lepšiu než je moja. Tvoja kadencia je fantáziou na moje témy a je presvedčivá vo svojej forme. Dokonale pripravuje obecenstvo na reprízu použitím prvkov a rytmu prvej témy. Považujem ťa za epochálneho huslistu a umelca. ... Preto je pre mňa ctou, že som vyprovokoval tvoju tvorivú predstavivosť.“*

Chačaturianov *Husľový koncert* je viac než len defilé virtuózných bonbónikov so sprievodom orchestra. Nezameniteľná modalita arménskeho folklóru a ohnivá orientálna umelecká pieseň tvoria manévrovaciu plochu sólového partu. Tri časti koncertu poháňa nákazlivý synkopický rytmus ľudových tancov. Úvodné *Allegro con fermezza* sa začína vášnivou témou v unisone, ktorá sa postupne rozvinie do druhej, lyrickej témy. Hypnotický, improvizatívny štýl potulných arménskych muzikantov charakterizuje orientom voňajúci úvod druhej časti *Andante sostenuto*. Záverečná časť *Allegro vivace* a jej charakter ľudového tanca vyžaduje od sólistu nielen technickú zručnosť a brilantnosť, ale vzhľadom na svoju dĺžku aj ohromnú výdrž.

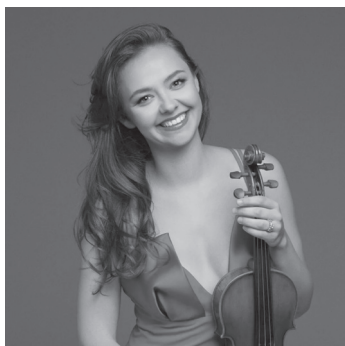
„Jak říká Brahms – a ten zná vídeňské obecenstvo velmi dobře: ještě nikdy žádná má skladba tak nezapůsobila jako ‚Variace‘. Hrány byly nádherně a obecenstvo nešetřilo hlasitým uznáním. Brahms mi za variace věnoval překrásnou špičku na doutníky,“ napísal **Antonín Dvořák** svojmu nakladateľovi Simrockovi o nadšenom prijatí jeho **Symfonických variácií** na koncerte vo Viedni v roku 1887. Iste to preňho bolo veľkým zadostučinením po desiatich rokoch, čo *Variácie* ležali od svojej premiéry ladom. Dielu, napísanému na objednávku pre benefičný koncert, sa napriek kladnému prijatiu verejnosťou dostalo nedostatočného záujmu od tlače a priam nulového od vydavateľov.

Sklamaný Dvořák ich na svetlo sveta vytiahol teda až o dekádu neskôr v pražskom Rudolfíne, tentoraz s ohromným ohlasom. Povzbudený kladnou odozvou rozhodol sa zaslať partitúru dirigentovi Hansovi Richterovi. Ten bol dielom, ako inak, nadšený a zaradil *Variácie* do svojho nadchádzajúceho turné po Anglicku: „*Milý, vážený priateľu! Som veľmi šťastný z obrovského úspechu Vašich Symfonických variácií. Tak prenikavý, nesporný úspech novinky sa mi počas tých stoviek koncertov, ktoré som už dirigoval, ešte neprihodil. Všetci na mňa dobiedzali otázkami, kedy bolo dielo skomponované? Prečo ho Dvořák tak dlho nezverejnil? Hlasy si ešte nechám tu, pretože dielo pravdepodobne ešte raz uvediem.*“ Nadšenie laikov aj odborníkov napokon presvedčilo aj Dvořákovho nakladateľa Simrocka, aby dielo vydal, hoci mu pridelil vyššie opusové číslo, aby skladba pôsobila ako novinka. Pre variácie Dvořákovi ako téma poslúžila melódia z jeho vlastného mužského zboru *Huslař* na verše Adolfa Heyduka. Po uvedení témy nasleduje 28 variácií, farebnosťou aj náladou prechádzajúcich cez široké spektrá, hoci žiadna z nich nemá viac ako minútu, okrem finálovej fúgy, ktorá vyvrcholí v českej polke.

Podobne ako Musorgskij, ani jeho súčasník a „spolubojovník za vytvorenie národnej hudby“ z Mocnej hrstky **Alexander Porfirievič Borodin**, sa nedožil uvedenia svojho snáď najväčšieho diela, opery *Knieža Igor*. S tým rozdielom, že ju za 18 rokov nestihol dokončiť. Celkovo skromnejší hudobný odkaz však vyvážil viac ako 40 publikáciami v oblasti chémie a úspešnou vedeckou kariérou. Sám seba označoval za „nedeľného skladateľa“, keďže komponovaniu sa mohol venovať len vo voľnom čase po práci. Po jeho náhlejšej smrti vo veku 53 rokov zachované torzo opery dokončil opäť Nikolaj Rimskij-Korsakov, tentoraz s výdatnou pomocou Alexandra Glazunova, o ktorom sa traduje, že niektoré časti dopisoval z pamäti ako im to Borodin za života prehrával.

Dokončená opera mala premiéru v roku 1890 v Mariinskom divadle. Libreto čerpá z eposu *Slovo o pluku Igorovom* o neúspešnom ťažení kniežaťa Igora Svjatoslaviča v 12. storočí proti kmeňom Polovcov, počas ktorého padne do zajatia. Jeho väzník, chán Končak, zavolá skupinu otrokov, aby sklesnutého zajatca rozveselili. Spočiatku sentimentálne, lyrické melódie spomienok na vlast' prerušia energické výkriky a tance Polovcov na oslavu ich panovníka Končaka. Orientálny kolorit pomáha vykresliť kontrast medzi pohanským kmeňom a zajatými kresťanmi. O originalite zachovaného eposu existujú rôzne dohady, podľa niektorých ide o podvrh zo začiatku 19. storočia. O originalite a invencii generácie skladateľov Mocnej hrstky však pochybovať nemožno.

Zuzana Buchová Holičková

ALEXANDRA CONUNOVA

Držiteľka prvej ceny Joseph Joachim Violin Competition v Hannoveri a ocenení z XV. ročníka International Tchaikovsky Competition v Moskve a Singapore International Violin Competition, Alexandra Conunova, je oceňovaná za svoju virtuozitu, hrejivý a farbistý tón a bezchybnú techniku. Je držiteľkou štipendia londýnskej nadácie Borletti-Buitoni Trust.

Úspešný debut na festivale Tivoli (2022), kde hrala a dirigovala Štyri ročné obdobia A. Vivaldiho a A. Piazzolu, sa pretavil do opätovného pozvania k spolupráci s Kodanskou filharmóniou pri uvedení diela Arthura Lourieho Concerto da Camera (2024). Naposledy na festivale Tivoli v júni 2025 interpretovala Mozartov Koncert č. 3.

V sezóne 2025/2026 Conunova vystupuje s orchestrami Orchestre de la Suisse Romande, Winnipeg Symphony, Timișoara Philharmonic, St. Gallen Symphony, Armenian State Symphony, Malmö Symphony, Romanian Radio National Symphony, Brussels Philharmonic, Oxford Philharmonic, Bochum Symphony a Staatsphilharmonie Rheinland-Pfalz. Absolvuje turné vo Švédsku a Fínsku s orchestrom Norrlandsoperan, predvedie recitály v Spojených štátoch s klaviristom Dmitrijom Šiškinom a vystúpi v Španielsku na turné so Slovenskou filharmóniou. Komorné a recitálové vystúpenia zahŕňajú podujatia ako Villa Musica, Istanbul Music Festival, Schloss Elmau, Folle Journée a Marseille Concerts.

Conunovej prvá nahrávka Prokofievových Husľových sonát s Michailom Lifitsom (Aparté) sa stretla s veľkým ohlasom: „Táto nahrávka odhaľuje Conunovú ako významnú umelkyňu – z hľadiska technickej istoty aj interpretačnej odvahy...“ (Gramophone); „...táto nahrávka je už teraz kandidátom na jednu z najlepších v rámci roka“ (The Strad).

Conunova vystupovala s mnohými poprednými medzinárodnými orchestrami ako sú Orchestre de Paris, Mahler Chamber Orchestra, NDR Radiophilharmonie, Orchestre de la Suisse Romande, Orchestra della Svizzera Italiana, Paris Chamber Orchestra, Barcelona Symphony a ďalšími.

PETRA TORKOŠOVÁ

Absolventka VŠMU (B. Juhaňáková) pôsobí od roku 2013 ako dirigentka miešaného zboru Technik STU. Pod jej taktovkou zazneli premiéry mnohých slovenských autorov (Zavarský, Tóth, Borzík, Bernáth, Sloboda, Rezník, Fulmek, Krchová, Valenta, Hochel), z ktorých niektoré prinášajú novú úroveň zvukových experimentov a prezentujú prácu so zvukom v priestore.

Spolupracovala na mnohých medzinárodných projektoch v Luxemburgu, Taliansku, Maďarsku, Česku, Hamburgu či Izraeli, kde dirigovala sériu koncertov. Repertoár, ktorý naštudovala, má široký záber. Okrem a capella diel za posledných pár rokov dirigovala aj vokálno-inštrumentálne diela ako napríklad Rossiniho Petite Messe Solennelle, ale aj Rekviem od mnohých autorov (W. A. Mozart, G. Fauré, M. Duruflé, J. Brahms). Spolupracovala s orchestrami ako Symfonický orchester slovenského rozhlasu, Sinfonietta Bratislava, Hilaris chamber orchestra, Slovenský komorný orchester Bratislava či komorým súborom Mucha Quartet.

So zborom Technik STU nahrala CD Ľudové premeny, kde sú rôzne úpravy ľudových piesní pre zbor a capella. Je externým členom zboru Wiener Singakademie, s ktorým mala možnosť spievať na rôznych koncertoch Mahlerove symfónie č. 2 a č. 3, ale aj The Dream of Gerontius od E. Elgara v spolupráci s dirigentom Teodorom Currentzisom. Pôsobí tiež v divadle Aréna v monodráme Tiso, zároveň ako pedagóg na katedre skladby a dirigovania na VŠMU. Je aktívna v práci so študentmi, založila ženský školský zbor Solfeggio, ktorý získal cenu absolútneho víťaza na medzinárodnej súťaži Bratislava Choir & Orchestra Festival. Spolu so študentmi tiež nahráva podcasty Variácie o hudbe trochu inak s významnými osobnosťami hudobného života (P. Valentovič, Ľ. Čekovská, J. Grečnár, P. Lipa a iní). Pod jej vedením sa každý rok organizujú medzinárodné dirigentské kurzy v spolupráci s nemeckým dirigentom Rolfom Beckom. Okrem zboru Technik spolupracovala na rôznych projektoch aj s inými zbormi ako Cantus, Voci Allegre, Lúčnica, Ad Una Corda či Spevácky zbor slovenských učiteľov.

SLOVENSKÝ FILHARMONICKÝ ZBOR

je prominentným reprezentantom slovenského profesionálneho zborového umenia. Do hudobného diania vstúpil v roku 1946 ako Miešaný zbor československého rozhlasu. Na poste zbormajstrov sa vystriedali viaceré významné osobnosti (J. M. Dobrodinský, Š. Klimo, P. Baxa, P. Procházka, M. Vach, J. Rozehnal, B. Juhaňáková, J. Chabroň, J. Rozehnal).

Kultivovanosť prejavu, zvuková rovnováha hlasových skupín, ale aj interpretačná pohotovosť, spoľahlivosť a príkladná umelecká disciplína sa premietajú do suverénnych výkonov, ktoré pri vzájomnej spolupráci ocenili mnohí renomovaní dirigenti ako C. Abbado, S. Baudo, B. de Billy, S. Byčkov, J.-C. Casadesus, J. Conlon, D. Dixon, Ch. von Dohnányi, V. Fedosejev, J. Ferencsik, D. Gatti, P. Halffter, R. Chailly, D. Kitajenko, Z. Košler, O. Lenárd, A. Lombard, F. Luisi, L. Maazel, K. Masur, Z. Mehta, F. Welser-Möst, A. Pedrotti, L. Pešek, K. Petrenko, D. Raitskin, L. Rajter, H. Rilling, K. Richter, E.-P. Salonen, P. Schreier, P. Steinberg, H. Swarowsky, V. Talich, E. Villaume či R. Weikert.

Zbor spolupracoval s prestížnymi zahraničnými orchestrami ako napr.: Berlínski a Viedenski filharmonici, Viedenski symfonici, Izraelská filharmónia či Orchestre de Paris. Svojimi výkonmi prispel k lesku významných medzinárodných festivalových podujatí (Salzburg, Londýn, Baden-Baden). SFZ získal medzinárodné ocenenie Oper! Awards 2023 v kategórii Najlepší spevácky zbor za spoluprácu s Berlínskymi filharmonikmi a K. Petrenkom v opernej produkcii *Piková dáma* na Veľkonočnom festivale v Baden-Badene a koncertoch v Berlínskej filharmónii (2022).

V koncertnej sezóne 2025/2026 SFZ opätovne hosťoval vo Filharmónii Brno (R. Kružík), v marci znova vystúpi v produkcii *Le Grand Macabre* G. Ligetiho vo Viedenskej štátnej opere (P. Heras-Casado). SFZ sa predstaví aj na podujatiach Národného divadla Košice, Štátneho komorného orchestra Žilina a na festivaloch Košická hudobná jar a Smetanova Litomyšľ.

DANIEL RAISKIN

Vďaka svojmu nezameniteľnému umeleckému rukopisu sa Daniel Raiskin stal jedným z najuznávanejších dirigentov svojej generácie a vo svojich nápadne koncipovaných programoch rozvinul široký repertoár presahujúci rámec hlavného prúdu. Daniel Raiskin vyrastal ako syn renomovaného muzikológa v Sankt Peterburgu. Vo svojom rodnom meste navštevoval slávne konzervatórium, v štúdiu pokračoval v Amsterdame a Freiburgu. Najskôr sa zameriaval na hru na viole. K jeho nasmerovaniu na dirigentskú dráhu ho inšpirovala najmä osobnosť vynikajúceho pedagóga L. Savicha, ako aj majstrovské kurzy s dirigentmi ako M. Jansons, N. Järvi, M. Horvat, W. Nelsona J. Panula.

Daniel Raiskin zastával post šéfdirigenta Slovenskej filharmónie počas piatich sezón v rokoch 2020 – 2025, aktuálne je jej stálym hosťujúcim dirigentom. Od augusta 2018 je hudobným riaditeľom Winnipeg Symphony Orchestra a od sezóny 2017/2018 hlavným hosťujúcim dirigentom Belehradskej filharmónie. Od sezóny 2026/2027 bude šéfdirigentom a hudobným riaditeľom Janáčkovej filharmónie Ostrava. Daniel Raiskin pôsobil ako hlavný hosťujúci dirigent v Orquesta Sinfónica de Tenerife (sezóna 2017/2018), šéfdirigent Staatsorchester Rheinische Philharmonie v Koblenzi (2005– 2016) a šéfdirigent Filharmónie Artura-Rubinsteina v Lodži (2008 – 2015).

Daniel Raiskin sa tiež vytrvalo snaží zdieľať svoje vedomosti a vášeň s mladými hudobníkmi po celom svete. Pravidelne sa venuje práci s mládežníckymi orchestrami.

V poslednej dobe realizoval kritikou vysoko hodnotené nahrávky Mahlerovej Symfónie č. 3 a Šostakovičovej Symfónie č. 4 (AVI). Jeho nahrávka violončelových koncertov E. W. Korngolda, E. Blocha a B. Goldschmidta s J. Steckelom (AVI) získala v roku 2012 ocenenie Echo Klassik. So Slovenskou filharmóniou nahral CD s tvorbou P. I. Čajkovského a J. L. Bellu (nominované na Radio_Head Awards 2025), v spolupráci so spoločnosťou CPO začal v júni 2024 nahrávať kompletný cyklus symfónií bratislavského rodáka F. Schmidta.

SLOVENSKÁ FILHARMÓNIA

bola založená v roku 1949. Pri jej umeleckom zrode stáli dve významné osobnosti medzinárodného hudobného života V. Talich (1949 – 1952) a Ľ. Rajter (1949 – 1976). Na umeleckom profilovaní orchestra sa podieľali ďalší šéfdirigenti – T. Frešo, L. Slovák, L. Pešek, V. Verbickij, B. Režucha, A. Ceccato, O. Lenárd, J. Bělohlávek, V. Válek, P. Feranec, E. Villaume a J. Judd. V rokoch 2020 – 2025 bol šéfdirigentom Daniel Raiskin. V sezóne 2025/2026 budú Daniel Raiskin a Ondrej Olos spoločne pôsobiť ako stáli hosťujúci dirigenti.

Slovenská filharmónia realizovala množstvo nahrávok pre rozhlas, televíziu a hudobné vydavateľstvá OPUS, Supraphon, Panton, Hungaroton, JVC Victor, RCA, Pacific Music, Naxos a Marco Polo. Je pravidelným hosťom významných európskych hudobných pódíí a festivalov. V rámci svojich početných zahraničných zájazdov vystúpila v takmer všetkých európskych krajinách, na Cypre, v Turecku, USA a pravidelne hostuje na koncertných turné v Japonsku, Južnej Kórei, Ománe a Spojených arabských emirátoch.

V posledných rokoch absolvoval orchester Slovenská filharmónia turné okrem Japonska, Južnej Kórei aj v švajčiarskom Murtene, vystúpil na prestížnych pódíách ako Liederhalle Stuttgart či Kolínska filharmónia a koncertoval v Záhrebe, Maribore i na Festivale Krumlov s Maximom Vengerovom. V sezóne 2025/2026 orchester realizuje so stálym hosťujúcim dirigentom D. Raiskinom pokračovanie nahrávok symfónií F. Schmidta. Orchester prijal pozvanie na koncerty v rámci cyklu Festspielhaus v Salzburgu, na Lednicko-Valtický festival, predstaví sa aj na domácich festivaloch Allegretto Žilina a Košická hudobná jar. V rámci zahraničných turné v sezóne 2025/2026 vycestuje Slovenská filharmónia do Španielska a Japonska, kde po jej boku vystúpia sólisti ako basbarytonista M. Mimica, huslistka A. Conunova či klaviristi N. Rodiles, A. Gorlatch a O. Scheps. Na španielske turné vycestuje 95 hráčov orchestra Slovenská filharmónia v nedeľu 1. marca 2026. Vystupovať bude vo veľkých koncertných sálach v Barcelone, Zaragoze, Madride, Valencii a Alicante.

FILHARMÓNIA

Balíček 4 koncertov s exkluzívnou prehliadkou Slovenskej filharmónie

v predaji v Pokladnici SF a online na filharmonia.sk do 3. 3. 2026

3. 3. 2026

Piesňový večer o 19.00

Simona Houda Šaturová *soprán* | **Marek Kozák** *klavír*
Leoš JANÁČEK Moravská lidová poezie v písniach (výber)
Eugen SUCHOŇ Piesne z hôr (výber)
Vítězslav NOVÁK V národním tónu, op. 11/4 (Eklogy)
Pavel HAAS Sedem piesní, op. 18
Ervin SCHULHOFF 9 Kleine Reigen, op. 13
Klement SLAVICKÝ Ej, srdénko moje

2. 4. 2026

Velkonočný koncert o 19.00

Slovenská filharmonia | **Slovenský filharmonický zbor**
Maroš Potokár *dirigent* | **Adam Sedlický** *zbormajster*
Katarzyna Drelich *soprán* | **Jana Kurucová** *mezzosoprán* | **Pavol Kubáň** *barytón*
Richard WAGNER Tajomstvo Veľkého piatku z opery Parsifal
Karol SZYMANOWSKI Stabat Mater pre sóla, zbor a orchester, op. 53
Henryk Mikołaj GÓRECKI Totus tuus pre miešaný zbor a cappella, p. 60
Richard STRAUSS Smrť a premena / Tod und Verklärung, symfonická báseň, op. 24

16. 4. 2026

Symfonický koncert o 19.00

Komentovaná prehliadka SF pred koncertom o 17.30

Slovenská filharmonia
Ondrej Olos *dirigent* | **Milan Paľa** *husle*
Ján CIKKER Selanka, op. 23
William WALTON Koncert pre husle a orchester
Sergej RACHMANINOV Symfonické tance, op. 45

26. 5. 2026

Piesňový večer o 19.00

Jiří Rajniš *barytón* | **Róbert Pechanec** *klavír*
Erich Wolfgang KORNGOLD 12 piesní So Gott und Papa will, Op. 5 (výber)
Gustav MAHLER
Päť piesní podľa básní Friedricha Rückerta (výber) Piesne z hôr (výber)
Chlapcov zázračný roh (výber)
Jevgenij IRŠAI Die Niemandslieder

Pokladnica Slovenskej filharmónie, Reduta, Nám. Eugena Suchoňa 1, Bratislava.
pracovné dni 12.00 – 18.00 h a hodinu pred koncertom.

tel.: +421 2 204 75 233, +421 2 204 75 293

vstupenky@filharmonia.sk, vstupenky.bhs@filharmonia.sk

filharmonia.sk, stream.filharmonia.sk, ticketportal.sk

Hrdý partner SF

Slovenská filharmónia, Medená 3, 816 01 Bratislava, SR

Pokladnica Slovenskej filharmónie

Reduta, Nám. Eugena Suchoňa 1, Bratislava
otvorená v pracovných dňoch po – pia 12.00 – 18.00
a hodinu pred koncertom v mieste jeho konania
Zmena programu a interpretov vyhradená.

Rezervácie

+421 2 20 47 52 33, +421 2 20 47 52 93
vstupenky@filharmonia.sk
online predaj a rezervácie vstupeniek
www.filharmonia.sk
Predaj vstupeniek na vybrané koncerty aj v sieti Ticketportal

Slovenská filharmónia vyhotovuje obrazové snímky
a zvukové a zvukovo-obrazové záznamy z koncertov
a je oprávnená ich použiť primeraným spôsobom
na umelecké účely.

**NÁRODNÁ
BANKA
SLOVENSKA**
EUROSISTÉM

HRDÝ PARTNER SF

AUTO | *Prestige*
bigmedia
PREMIUM OUTDOOR

● RÁDIO
● DEVÍN

• **tasr** •

|| • **Hudobný
život**

OPERA
SLOVAKIA

Klasika
Plus.cz

MOA
kultúra

□ P E R A +

S I T A

Forbes

VIVA rádio

SME

tyždenník
slovenka

FinReport

CITYLIFE
ČO SA DEJE
V BRATISLAVE A OKOLÍ

THE
SLOVAK SPECTATOR

SLOVAKIA | ONLINE

Slovenská filharmónia je štátna príspevková
organizácia Ministerstva kultúry SR

MINISTERSTVO
KULTÚRY
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Stretneme sa na koncerte